

Yıldızlar Hep Kayar mı

– kamil-erbil · 18 Şubat 2025

Bazı zamanlar ortamdaki uzaklaşmak,kafamda oluşan düşüncelerden kurtulmak veya onları daha iyi analiz edebilmek için yalnız kalmayı tercih ederim. Geçmişte böyle zamanlarda arkadaş veya dostlarımla birlikte o eski meyhanelere giderdik.. Giderdik dediysem de, körkütük sarhoş olmaya değil tabi ki ,birbirimize içimiz dökmek hoşumuza gider,ferahlamış ve rahatlamış olarak çıkardık oradan. Zaman zaman bazı içkili lokantalara arkadaşlarla birlikte gittiğimiz olursa da,ben içki içmediğimden sadece kola veya gazoz içer onların dertlerine ortak olmaya çalışıyorum.. Bazende içki içmem,sigarayıda bırakalı uzun zaman oldu,ben sizin masanızda uygun düşmüyorum desem de;”abi sensiz olmuyor.Sen bu masanın demirbaşısın. Otur, içme bizi dinlediğin yeter,” diyorlar..

Dün akşama doğru nedense biraz içimdeki sıkıntıyı atmak birazda değişik bir ortamda bulunma isteği ile hiç kimseye haber vermeden bazı zamanlar gittiğim deniz kenarındaki o içkili lokantaya yalnız olarak gitmeye karar verdim. Arabama bindiğimde vakit ikindiye çoktan geçmişti. O bildik lokantanın önüne arabamı park ettim. Sıcaklığın verdiği rahaveti arabamdan dışarı çıkınca denizin o serin havasını soluklanmam atmıştı. Serin esen rüzgarın etkisi ile bir müddet deniz kenarında o vaziyetde uzaklara,taa uzaklara tanıdık veya tanımayı çok arzuladığım birini görmek için gözlerim sanki dürbünleşmişti..

-Hoş geldin abi.!

Arkamı döndüğümde lokantanın sahibiydi.

-Hoş bulduk ustam. Nasılsın?..

-Sağol beyim iyiyim ,siz nasılsınız?

-İyiyim iyiyim!.. sağol.! Tekbaşına şöyle kafamı dinlemek istedim de...

-İyi olmuş. Zaman zaman yalnız kalmak gerekiyor abi dedi. Emektar dost lokantacı.

-Masayı dışarıya mı yoksa içeriyemi hazırlıyayım abi.?

-Sakin bir yer olsun..

-Sen içkide içmezsin.?

-İçmem ya!

-Tamam abi ! sen etrafı seyret ben masanı uygun yere hazırlıyayım dedi..

Akşam üstünün o muhteşem sihirli ortamında deniz kıyısında dalgaların biraz hırçın da olsa kıyıya vururken çakıl ve taşların üzerindeki o hışırtıları,güneşin deniz üzerinde sarı,kırmızı , beyaz ve daha bir çok rengin karışımından deniz üzerinden güneşe yaptığı o şahane yolu seyrederken sanki bambaşka bir alemde iki kişi şu anda yan yana burada imişiz gibi bir duygu kapladı içimi. Gayriihtiyarı yanıma baktığımda hala tek başıma ve yalnız olduğumu acı bir şekilde gördüm.Bu duygularla ellerim cebimde ıslak kumların üzerinde ne kadar yürüdüğümü hatırlamıyorum.Geri döndüğümde lokantanın ışıklarının yavaş yavaş yanmaya başladığını farkettim. Erken olmasına rağmen lokanta yavaş yavaş dolmaya başlamıştı. Burası nezih ve huzurlu bir yer olduğundan ailelerde geliyorlardı. Benim masamı lokantacı arkadaşım denizin kenarına sakın bir yere kurmuştu.Masama oturdum. Etrafı rahatsız etmeden seyre başladım. Kaliteli bir yerdi. Buranın adeti,kimse kimseyi rahatsız etmez,eğer rahatsız eden olursa yapılan nazik ikazlara da aldırış etmezse o kişi dışarıya çıkarılır ,gerekirse gideceği yere kadar götürülürdü.Ben buraya geldim,kararı kaçırırsam,buradan gidemezsem diye bir korku yoktu burada.Ne kararı kaçirtacak kadar içki verirler,nede o kişi kararı kaçırdığında onu burada alıkoyarlar. O durumdakileri yukarıda da söylediğim gibi arabayla evine kadar bırakırlar.

Gecenin ilerlemesiyle masaların dolması da hızlandı.Eşiyle gelenler,hanım arkadaşıyla gelenler,erkek arkadaşlarıyla gelenler ve benim gibi yalnız gelenler...

-Abi ne verelim,gerçi masanı ustam donatmış ne ile başlamak istersin.?

Garsondu.Kafamı kaldırdığımda mekan sahibi uzaktan bakıyordu..

-Alabalığınız vardır herhalde ?.

-Var abi..

-Hadi bir alabalık yapiverin..

-Tamam abi başka?

-Sağ olsun ustan her şeyi koymuş,şimdilik başka bir şey yok..

-Tamam abi.

Kola yı bardağıma döktüm.Ekmeği koparıp salatanın yağına bandırdım.Sarı zeytinden de bir tane aldım ve elimde kola bardağı sandalyeme yaslanıp hem denizi hemde etrafı seyre başladım. Denizin sularının kıyıya vuruşları sadece çakıllar üzerinde çıkan hışırtılarla belli oluyordu. Kıyıda denize vuran ışıltılar

denizin üzerinde özgürce dans ediyorlardı.Arada sırada geçen kayıkların motor sesleri karanlığın o acımasız perdesini yırtıyor olsalarda tekrar o sihirli ve acımasız ortam oluşuveriyor du. Motorsuz kayıkların küreklerinin suya dalıp çıkmaları sırasındaki çıkan o sesler belki bu akşamki duygulu halimden dolayı beni daha bir başka etkilemişti.Biraz uzakta da olsa kenarda bir kaç kişinin kimseyi rahatsız etmeden denize girdiğini ,yüzdüğünü görebiliyordum.

Zaman ilerledikçe masalarda muhabbet de koyulaşmaya başlamıştı. Lokantanın hemen hemen her tarafına konan hoparlörler den kimseyi rahatsız etmeden yayılan müzik sesi gecenin o romantik havasını bir başka türlü yapıyordu.

Yan tarafımdaki masadan iki kişi oturuyordu. Hem yavaş yavaş içkilerini yudumluyorlar hemde masamdan bile zor duyulacak bir şekilde etrafı rahatsız etmeden muhabbet ediyorlardı. Bir gönül meselesinden bahsediyorlardı.Bende onları hiç dinlemiyormuşum gibi davranıyordum ama konuşmaları da bana ilginç gelmişti.

-Yahu dostum,kadına öyle bir tutuldum ki sorma gitsin.

-Kadın senin bu durumuna her hangi bir şekilde olumlu veya olumsuz bir yanıt veriyormu ?

-Valla!

-Şunu bir anlat da ,iyice anlayalım bakalım.

-Tamam abi!Dinle madem:

-Ben bu kadını bir mağazada alış veriş esnasın da gördüm.Bir zaman farkında olmadan bakıştık.Daha sonra hiç umulmadık yerlerde karşılaşmaya başladık..Ben kadına bakıyor ve onun ilgisini çekmeye çalışıyorum,ama o hanım sanki ilgisiz gibi davranıyordu. Onun bu tutumu beni daha bir kamçıladi.Bende bu hanımın dikkatini çekmek ve onu tanımak için elimden ne gelirse yapmaya başladım. Neyse bir gün o kadar uğraşmamdan sonra” merhaba !“ dememe sadece “merhaba!” ile karşılık verdi. Buda bir şey diye düşündüm.Gel zaman git zaman biz bu hanımla buluşmaya başladık. Ama buluşmalarımızda yanlış olan bir taraf yok. Her ikimizde gayet kibar ve nazik davranıyoruz birbirimize. Bu uzun zaman sürdü ve bir gün buluştüğümüzde:

-Bak canım dedi,ben bir başka yere tayin oldum.Yakında oraya gideceğim.Bu belkide bizim son buluşmamız demez mi ? Beynimden vurulmuşa döndüm.

-Eeeeeee !

-Eee si varmı ?..dünyam karardı.sebebini sordum,hıkmık etti ama beni tatmin edici bir cevap vermedi. Sadece benim bilmem gereken, bu işin burada son bulduğunumuş..

-Sen ne yaptın..?

-Ne yapacağım abi zorda olsa serde erkeklik var, kendimi topraladım..”Madem öyle istiyorsun peki” dedim.. Bu seferde o hanım şaşırıldı.. “Yani hepsi bu kadarmı?” dedi.. “Sen böyle söylemedinmi,böyle istemedinmi” dedim.. o da,”bütün söyleyeceğin öyle istiyorsan öyle olsunmu? " dedi..” Daha ne bekliyorsun ki?” dedim. “O kadar peşimden koştun o kadar bana dil döktün ve şimdi de madem öyle peki diyorsun.” Yani sende benim bu iş burada bitsin dememi dört gözlemi bekliyordun..?”

-Eeeeeee,!

-Kadın ağlamaya başladı.Bu seferde benim kafamın taşı attı..Bu kadın benim sevgimi kendine oyuncak yapacakmış meğer.Benimle kedi fareyle oynadığı gibi oynamak istiyormuş meğer.

-Eeeeeeeee!

-Tamam, kızım madem sen böyle söyledin,sen tayin olduğun yere git ve beni de unut tamam mı..?Sen bu işi bu kadar kolay söyleyebiliyorsan bende buna bu kadar kolay cevap verebilirim dedim.Biz terk ettiğimiz hanımın bir daha ayak topuklarına dönüp bakmayız kızım,biz erkeğiz be.! .Sana bundan sonraki yaşamında iyi şanslar dilerim....

-Helal olsun be..Eeeeeeeee..!

-Kadınlar işte, “kalpsiz adam benim duygularımla oynadın” deyip ağlıyarak gitti.Gidiş o gidiş abi..

-Yavu valla tam bir film be!

-Öyle abi.

-O günden bu güne hiç ses soluk yok mu,aramadı mı veya sen aramadın mı onu.?

-O bir kaç defa aramak istedi cevap vermedim. Bende çok kırıldığımdan bir daha aramadım. Zaten bir müddet sonra gerçekten başka yere tayin oldu gitti.Bir daha hiç görmedim onu..

-Vay be ! dedi arkadaşı

Anlatan adam gerçi bir daha hiç aramadım ,aramamda desede denize öyle bir bakışı vardı ki , sanki

denizin üstündeki yakamozların arasından onu seçmeğe çalışır gibiydi.Onu tekrar görebilmek için neler vermezdi kimbilir..

-Boş ver ! dedi adam..

-Hadi şerefe içelim .

Ve iki arkadaş masadaki dolu içki bardaklarını kaldırıp şerefe içtiler.

Ama,adamın kafasındaki o hanımın şerefine bu bardağı kaldırdığından hiç şüphem yoktu.

Kamil ERBİL